

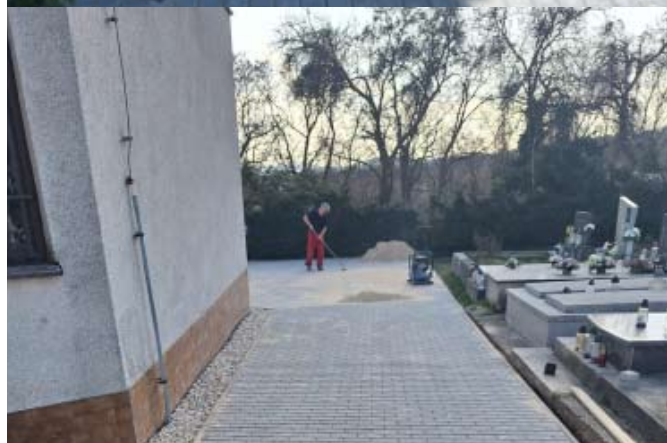
ZVESTI 1

Júl

2025

Ročník 28

ADAMOVSKÝCH KOCHANOVIEC

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Vážení spoluobčania, opäť sa mi naskytla možnosť prihovoriť sa vám v našich Zvestiach. Mnohým z nás začalo to krajšie obdobie roka, podaktorí majú, práve naopak, v tomto čase najviac práce, či už na poliach a záhradách, iní zas cestujú, oddychujú a užívajú si spoločné chvíle s rodinami. Či už patríte do prvej alebo do druhej skupiny, prajem vám, aby tieto letné chvíle boli naplnené radosťou, porozumením a krásnymi spomienkami.

V úvode mi dovoľte citát Alvina Tofflera: „Keď robíte malé veci, musíte zároveň myslieť na veľké, aby všetky malé mali správny smer.“ Táto myšlienka je pre mňa inšpiratívna a snažím sa o to, aby naša obec v tomto duchu napredovala. Chcel by som spomenúť niekoľko dôležitých krokov a projektov, ktoré nám prinesú úžitok nielen dnes, ale aj v budúcnosti:

- Zapojenie sa do výzvy s projektom na zníženie energetickej úspory obce prestavbou a zateplením obecného úradu a kultúrneho domu.
- Zrealizovali sme priechod pre chodcov pred obecným úradom.
- Podali sme žiadosť o platbu na PPA o refundáciu zrealizovaného projektu s názvom Úprava a oprava spevných plôch a oplotenia pri dome smútku.
- Zabezpečovali sme rôzne kultúrno-spoločenské akcie, na ktorých sme sa podieľali.
- Podarilo sa nám zdigitalizovať kus z histórie našej obce v podobe digitálnej kroniky, ktorá bude zverejnená na obecnej stránke k dispozícii občanom.
- Vykonávali sme údržbu a opravy obecných budov a majetku.
- Postupne meníme verejné osvetlenie za úsporné LED osvetlenie.

- Zmenili sme dodávateľa elektrickej energie, kde sme vyrokovali lepšiu cenu pre obec.

- Pripravujeme prevod majetku zo SPF na obec (pozemky pod ihriskami centra športových aktivít, ktoré doposiaľ nie sú v našom vlastníctve).

Tieto výsledky by však neboli možné bez dobrej spolupráce. Chcem preto poďakovať poslancom obecného zastupiteľstva za ich zodpovedný prístup a konštruktívnu spoluprácu. Rovnako ďakujem zamestnancom obecného úradu, pedagógom z MŠ, dobrovoľníkom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k rozvoju našej obce.

Samozrejme, čaká nás ešte veľa práce. Pripravujeme nové projekty, sledujeme výzvy na čerpanie finančných prostriedkov a budeme pokračovať v tom, čo sme začali – zodpovedne, otvorene a s cieľom zlepšovať kvalitu života v našej obci.

Milí spoluobčania, vážme si to, čo máme, a budujme to, čo potrebujeme. S rešpektom, porozumením a dobrou vôľou môžeme dosiahnuť ešte veľa.

Na záver vám prajem v tomto dovolenkovom období, aby ste načerpali nové sily, oddýchli si, venovali sa svojim rodinám.

Ďakujem za dôveru a spoluprácu.

S úctou

váš starosta Juraj Pavlík

ZO SAMOSPRÁVY OBCE • Uznesenia zo zasadnutí obecného zastupiteľstva

Zo dňa 13. 2. 2025

Uznesenie č. 3/2025

ku kontrole plnenia uznesení.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 4/2025

k plánu zasadnutí OcZ na r. 2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 5/2025

k plánu kultúrnych a športových akcií na r. 2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 6/2025

k delegovaniu členov do školskej rady OcZ deleguje Ing. Jána Horňáka a Jána Vída za členov školskej rady z radov poslancov obecného zastupiteľstva..

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 7/2025

k obstaraniu Územnoplánovacej doku-

mentácie ZaD č. 1 ÚPN obce Adamovské Kochanovce a k začatiu obstarávania Územnoplánovacej dokumentácie ZaD č. 1 ÚPN obce Adamovské Kochanovce.

Obecné zastupiteľstvo

- a) schválilo začatie procesu spracovania a obstarávania Územnoplánovacej dokumentácie ZaD č.1 ÚPN obce Adamovské Kochanovce,
- b) poverilo starostu obce na uzatvorenie Zmluvy na vypracovanie Územnoplánovacej dokumentácie ZaD č. 1 ÚPN obce Adamovské Kochanovce so zhotoviteľom,
- c) schválilo finančné prostriedky v maximálnej výške 15 000 € na vypracovanie Územnoplánovacej dokumentácie ZaD č. 1 ÚPN obce Adamovské Kochanovce na základe uzatvorenej budúcej zmluvy so zhotoviteľom.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 8/2025

k rozpočtovému opatreniu starostu

obce č. 13/2024.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 9/2025

k rozpočtovému opatreniu obce č. 1/2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 10/2025

ku návrhu komunitného plánu sociálnych služieb.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 11/2025

k správe o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce za r. 2024.

Obecné zastupiteľstvo:

- a) zobralo na vedomie správu o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce za r. 2024,
- b) zobralo na vedomie správu z kontroly prevodov nehnuteľného majetku obce podľa § 18f ods. 1) písm. i) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v z.n.p.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 12/2025

k vyúčtovaniu finančných prostriedkov sociálneho zariadenia Senior Care, Galanta, n.o., Hodská 2378/85, 924 01 Galanta, IČO: 50907069.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 13/2025

k príspevku obce na sociálne zariadenia Senior Care Galanta n.o., Hodská 2378/85, 924 01 Galanta vo výške 34 € mesačne do 31.12.2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Zo dňa 24. 4. 2025**Uznesenie č. 16/2025**

ku kontrole plnenia uznesení.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 17/2025

k rozpočtovému opatreniu starostu

obce č. 2/2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 18/2025

k schváleniu bezodplatného prevodu pozemku zo SPF na obec Adamovské Kochanovce v k.ú. Adamovské Kochanovce, parcela KN „C“ 419/6, druh pozemku ostatná plocha vo výmere 987 m², evidovaná na LV č. 1046 vo vlastníctve SR v celosti a v správe SPF.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 19/2025

k rozpočtovému opatreniu obce č. 3/2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 20/2025

k rozpočtovému opatreniu obce č. 4/2025.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 21/2025

k schváleniu použitia rezervného fondu – Oprava a Úprava spevnených plôch pri dome smútku, k.ú. Adamovské Kochanovce na parcele KN „C“ 825/1 vo výške 12 000 €.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 22/2025

k schváleniu použitia rezervného fondu – priechod pre chodcov na ceste III/1225 Adamovské Kochanovce – obecný úrad vo výške 6 365,43 €.

Hlasovanie:

za: všetci

Uznesenie č. 23/2025

k schváleniu municipálneho úveru – Dotácia MÚD špecializovaný úver vo forme dlhodobého termínovaného úveru od Prima banky Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina vo výške 65 000 €.

Hlasovanie:

za: všetci

ADAMOVSKÉ KOCHANOVCE – HISTÓRIA**TURISTICKÁ INFORMAČNÁ TABUĽA****MOTTO:**

„DEJINY SÚ SVEDKAMI ČASU, SVETLOM PRAVDY, ŽIVOU PAMÄŤOU, UČITEĽKOU ŽIVOTA, POSLOM MINULOSTI.“

Marcus Tullius Cicero, rímsky filozof a štátnik, 106-43 pred n. l.

POLOHA OBCE

Obec Adamovské Kochanovce sa nachádza v Trenčianskej kotline na úpätí Bielych Karpát, na vzdušnej spojnici miest Trenčína a Nového Mesta nad Váhom. Patrí do Bielo-karpatsko-trenčianskeho mikroregiónu v juhozápadnej časti Trenčianskeho kraja, leží na pravej strane toku rieky Váh. Nachádza sa pri diaľnici D1 a železničnej trati č. 120 Žilina – Bratislava.

Podľa územno-správneho členenia obec patrí do okresu Trenčín v Trenčianskom samosprávnom kraji. Presnú zemepisnú polohu vyjadrujú súradnice 48051,09° S, 17055,40° V. Nadmorská výška v strede obce je 202 m n. m.

Kataster obce má celkovú rozlohu 966 ha a hraničí na severovýchode s katastrálnym územím Chocholnej-Velčíc, na juhovýchode s katastrálnym územím Veľkých Bieroviec, na juhozápade s katastrálnym územím Melčíc-Lieskového. Počet obyvateľov k 31.12.2023 je 881.

V širšom okolí sa nachádza i známe kúpeľné mesto Trenčianske Teplice s liečivými prameňmi využívanými na liečbu chorôb pohybového a nervového ústrojenstva. Výhodou je i blízkosť k hraniciam s Českou republikou. Obec je súčasťou Združenia obcí Bielo-karpatsko-trenčianskeho mikroregiónu a Mikroregiónu Bošáčka nachádzajúcich sa na katastrálnom území dvoch okresov Trenčína a Nového Mesta nad Váhom.

Obec má tri miestne časti: Adamovce, Malé Bierovce a Kochanovce.

Časťou obce Adamovce preteká Adamovský potok (pôvodný názov Trebienka), ktorý bol v rokoch 1949-52 zregulovaný. Kochanovcami preteká Kochanovský potok, v plnej sile býva najmä v daždivom období. Oba potoky sú prítokmi

potoka Chocholnica.

Erb obce vznikol spojeným hlavných historických pečatných motívov do spoločného celku. V modrom štíte nad dvoma zvlnenými zlatými pruhmi je vpravo plávajúca strieborná labuť a pod pruhmi vľavo plávajúca strieborná ryba. Vlajku tvorí sedem pozdĺžnych pruhov striedavo vo farbách biela, modrá, žltá, ktorá je ukončená tromi cípmi. Symboly obce sú evidované v Heraldickom registri SR pod signatúrou A-1/94.

HISTORICKÝ VÝVIN OBCE ADAMOVSKÉ KOCHANOVCE

Dnešné Adamovské Kochanovce vznikli postupne zlúčením štyroch malých starobyľých zemianskych dedín – Adamovce, Malé Bierovce, Kochanovce a Trebieň. Pôvodné obce Adamovce a Malé Bierovce sa zlúčili v roku 1895 do jednej obce s názvom Adamovce-Malé Bierovce. Obec Kochanovce sa tiež zlúčila s obcou Trebieň do jednej obce s názvom Kochanovce.

Adamovce-Malé Bierovce a Kochanovce, ktoré delí len cesta, sa v roku 1960 zlúčili a prijali názov Adamovské Kochanovce. Zlúčenie bolo schválené radami miestnych výborov a okresného výboru s účinnosťou od 1. júla 1960. V čase zlúčenia mala obec Adamovce-Malé Bierovce výmeru katastrálneho územia 457 ha a 509 obyvateľov, obec Kochanovce 456 ha a 403 obyvateľov.

Pôvodné dediny vznikali pri starej kráľovskej ceste vedúcej z Trenčína do Nového Mesta nad Váhom a Čachtíc. Svedčí o tom zachovaný chotárny názov Strážisko (na mape z roku 1882), ktorý dokazuje, že v období raného feudalizmu tu bol priestor, na ktorom sa zdržiavala skupina vojakov, starajúca sa o bezpečnosť nielen cesty, ale aj priľahlých dedín.

Predchodcom Adamoviec boli Nežetice doložené pod názvami Nesete (1358-1366), Nezete (1372), Nezetha (1378), Nezethe (1380), Nesethe (1383), Nesete (1407), Nezatha (1413), Nezetitz (1442). Posledná písomná zmienka o nich je z roku 1469. Z tohto pôvodného územia sa vyčlenil majetok Adama z Nežetic, ktorý bol uvedený v roku 1402 ako Adamfalva. Dnes sú Nežetice neidentifikovateľnou lokalitou medzi Adamovcami a Veľčicami.

Tak vznikol predpoklad na existenciu Adamoviec. V písomných prameňoch sa neskôr objavujú ako Adamfalu (1409), villa Adam (1469), Adamowcz (1523), Adamocz, Adamowycz (1524), Adamowcze, Adamowce (1808) a Adamóc (1873-1892). Ich pôvodnými majiteľmi boli Adamovskí, Bobrovnickí, Uher, Štefko, v 18. storočí rodiny Bánoci, Rajmanovci, Imrich Silvay, Rázga, Vörös, Kolenda, Šablíčka, Ambro, Chorinskí, Ický, Bošiánsky a naposledy až do 2. svetovej vojny talianska rodina Sizzo-Noris.

Najstaršia písomná zmienka je o Malých Bierovciach, ktoré sa vyčlenili z pôvodného veľkého územia Bieroviec, ktoré boli niekedy v 14. storočí rozdelené na Malé a Veľké Bierovce. Dôvodom pre rozdelenie pôvodnej obce na dve časti bola asi deliaca poloha Váhu. Veľké Bierovce sú na jeho ľavej strane a Malé sa rozkladajú po pravej strane. Malé Bierovce sa v písomných prameňoch prvýkrát spomínajú v roku 1332, ešte ako súčasť obce Bierovce pod názvom Bur, Bir, v roku 1598 ako Nemes Byroc (Zemianske Bierovce), v 18. storočí ako Bírovčeka, po maďarsky Kisbiróc (Malé Bierovce). Ich vlastníckmi boli zemianske rodiny Bierovských, Rajman, Ambro, Kobinec, Obsic. V 19. storočí tu mali svoje kúrie aj zemianske rodiny Krasnec – Draškóci (Draskocz), ktorých hroby sú zachované na miestnom cintoríne.

Malé Bierovce mali v roku 1598 8 domov, v roku 1784 už 20 domov, 28 rodín a 140 obyvateľov a v roku 1828 30 domov a 215 obyvateľov. V roku 1895 boli pripojené k Adamovciam, ale už v r. 1851 majú s nimi spoločného richtára. Rodina Ambro v 18. storočí v obci vystavala neskorobarokový kaštieľ s anglickým parkom, katolícky kostol (1760), faru (1792) a katolícku školu (1793). Rodina Sizzo-Noris kaštieľ zveľaďovala, grófká Margita Sizzo-Noris v ňom vybudovala jednu z najvýznamnejších uhorských knižníc, ktorej tretina je zachovaná a zveľaďovaná v trenčianskom múzeu. Narodil sa tu publicista Štefan Križan a určitý čas žil Ján Štúr, brat Ľudovíta Štúra.

Kochanovce sa prvýkrát objavujú v písomných prameňoch v roku 1394 pod názvom „possessio Kohan“. Tento názov možno dať do súvislosti so slovanským názvom „kochať“, tešiť sa niečomu peknému. Nachádzame ich aj pod menami Kochan (1413), Kwahanocz (1467), Kokhanowcz (1507), Kwkhanowcz (1513), Kochanowcze (1773), Kochanóc (1892-1902), Vágkohány (1907-1913) a od roku 1920 ako Kochanovce. Za prvých vlastníkov Kochanoviec sa považuje rodina Kochanovských, ktorá sa v priebehu 17. storočia z obce odsťahovala. V 15. storočí vlastní pozemky v obci aj rodiny Zamarovských a Slopnianskych. Najväčším vlastníkom obce sa stala rodina Ottlíkovcov z Ozoroviec (pôvod z Čiech). V prvej polovici 19. stor. ich vystriedal Ľudovít Sontág (zať Ottlíkovcov), po ňom Imrich Silvay zo Zemianskeho Lieskového a barón Seckendorf, ktorý v roku 1905 kaštieľ s parkom predal obci Kochanovce a pozemky po rozparcelovaní občanom obce. Od obce odkupuje kaštieľ s parkom učiteľ-kantor Juraj Chorvát a od neho gróf Bissinger, ktorý tu žil až do roku 1922. Ďalší osud kaštieľa pozri stať Kochanovský kaštieľ.

V roku 1869 mala obec 271 obyvateľov, v roku 1880 257 obyvateľov, v roku 1940 390 obyvateľov. Narodil sa tu básnik Vladimír Roy. Ottlíkovci vystavali evanjelický kostol, kaštieľ

a školu. Ku Kochanovciam patrili kedysi aj kopanice Pod Slačou a Na Strážišti, kde bývalo viac rodín, dnes tam už nežije nikto.

Na území dnešného chotára Adamovských Kochanoviec je doložená v roku 1467 aj dedina Trebieň pod názvom possessio Trebin. Vyskytuje sa aj pod názvom Threbyn a Trebyn (1521) i Trebiny (1808). V súvislosti s majetkovými spormi medzi miestnymi zemanmi sa spomína ako samostatné chotárne územie. Obec Trebieň bola zlúčená s obcou Kochanovce. Dosiaľ sa zachoval jej miestny názov, územie sa nachádza po pravej strane pri vstupe do obce od Trenčína. Pôvodnými majiteľmi boli Trebienski, neskôr Ottlíkovci, Rajmanovci a ďalší spoloční majitelia uvedených obcí.

ZO ŽIVOTA OBYVATEĽOV

V minulosti sa obyvatelia venovali hlavne poľnohospodárstvu, na poľnohospodársky charakter poukazujú aj symboliky obecnych pečatí (lemeš). Okrem obilia a krmovín pestovali aj vinnú révu, rozmáhalo sa ovocinárstvo, rozvíjali sa drobné remeslá a živnosti (kováč, tkáč, obuvník, hostinský). Obchodovalo sa so slivkovým lekvárom, sušeným ovocím a orechmi. Ovocie a zemiaky spracovávali aj v miestnych páleniciach židovských majiteľov I. Krausa, F. Gelba, z hrúšiek a jabĺk sa po domácky vyrábalo víno a ocot. Drevo z miestnych lesov sa vyvážalo na výrobu dreveného uhlia, v 19. storočí fungovala tehelňa grófa Seckendorfa. Popri obci viedla dvojkoľajná železničná trať, prvý vlak našou obcou prešiel 1. mája 1868. Pošta, notársky úrad, četnícka stanica, lekár i lekárne boli v Melčiciach. V tomto období ľudí trápili rozličné pohromy, najčastejšie povodne Váhu, ničivé požiare (slamené strechy často vzbĺkli) a neobišli ich ani cholerové epidémie.

Zaujímavý je aj vývoj nábožensko-kultúrnych pomerov. Už pred rokom 1400 sa spomína rímskokatolícka fara v Kochanovciach. V roku 1548 prešlo miestne obyvateľstvo s pričinením rímskokatolíckeho farára Adama Trnku k luteránskej reformácii. Do roku 1672 sa tu vysťriedalo 13 evanjelických farárov. V protireformačnom období si starý kostol opäť prevzala katolícka cirkev. Vďaka Tolerančnému patentu cisára Jozefa II. z roku 1781, ktorým vyhlásil náboženskú slobodu a rovnoprávnosť luteránskeho, kalvínskeho a ortodoxného náboženstva s katolíckym, sa postupne v 18. storočí sformulovali dve samostatné farnosti a obyvateľstvo sa rozdelilo. Starý kostol sa zbúral a v r. 1758 sa postavil na území Kochanoviec nový katolícky kostol, patrónmi ktorého bola zemianska rodina Ambro z Adamoviec. Evanjelici si v roku 1784 za 18 týždňov postavili nový kostol, patrónmi ktorého boli zemianske rodiny Ottlík, Szilvay zo Zemianskeho Lieskového, Žambokrét z Žabokrek a Zuzana Rajmanusová z Adamoviec.

Pri oboch kostoloch pôsobili aj cirkevné školy (katolícka, evanjelická), deti učili miestni organisti aj učitelia, ktorí sa podieľali na formovaní slovenského národného a miestneho kultúrneho života. Prvá škola sa spomína už v 17. storočí (1658).

Politický i spoločenský život v rámci Uhorskej a neskôr Rakúsko-Uhorskej ríše končí rokom 1918, kedy sa ríša rozpadla a začala nová éra slovenského národa. Ešte na sklonku rozpadu ríše našich občanov hlboko zasiahla I. svetová, tzv. Veľká vojna. Nebolo domu, z ktorého by niekto nenarukoval. Z Adamoviec-Malých Bieroviec a Kochanoviec, vtedy samostatných obcí, to bolo 82 mužov, z nich zahynulo 21 vojakov, z Adamoviec 8 a z Kochanoviec 13 mužov. Mnohí sa vrátili ranení, s podlomeným zdravím, zostali vdovy, siroty a ubolené srdcia rodičov. V Melčickom notariáte bol obetiam I. sv. vojny na večnú pamiatku postavený pomník s vytesa-

nými menami padlých vojakov.

Okrem ťažkých hospodárskych a sociálnych pomerov od konca 18. storočia náš slovenský ľud trápil ešte jeden veľký problém – maďarizácia. Len vďaka národnému povedomiu Slovákov, burcovaných národovcami a buditeľmi, si naši predkovia materinský jazyk a národnosť zachovali.

ŽIVOT V OBCI PO ROKU 1918

Po prehratej vojne na troskách Rakúsko-Uhorska vznikli nové štáty. 28. októbra 1918 vznikla Československá republika, spoločná vlasť Čechov a Slovákov.

I v našich obciach sa začali písať nové dejiny. V radostných okamihoch sa objavil nezvyčajný jav – rabovačky. Vyhľadovaní, utláčani a vykorisťovaní ľudia brali tam, kde ešte niečo bolo. Vykrádali obchodníkov a krčmárov, v tom čase zväčša Židov.

Časy sa postupne upokojili. Ľudia i naďalej obrábali svoje políčka na kravách, voloch, bohatší na koňoch. Domy zväčša z nabíjanej hliny so slamenou strechou, bez komínov a hlinenou podlahou nahrádzajú domy z tehly (surová, pálená) s cementovou škridlou, komínmi a drevenou podlahou. V kuchyni sa stavali pece, varievalo sa na železnej trojnožke, pece koncom 30. rokov striedajú sporáky. Nastal rozvoj techniky. Drevené pluhy a brány nahradili železné (1925), prvá sejačka sa objavila r. 1905, cepy pri mlátení nahradila mlátačka ťahaná najskôr štyrmi chlapmi, neskôr gepfom prispôbeným na ťahanie kravami alebo koňmi a napokon ťahaná parným pohonom. Prvú mlátačku na benzínový pohon zakúpila obec Adamovce r. 1927. Objavili sa prvé bicykle, auto, rádio (1922), telefónna stanica (1928). Významným momentom pre technický pokrok znamenalo zavedenie elektriny takmer do každého domu v r. 1930. Začína sa spolkový, družstevný a kultúrny život.

Výraznými osobnosťami v obci v týchto časoch, ktorí sa venovali spolkovému, družstevnému a kultúrnemu životu, boli kantor, učiteľ a školský inšpektor v Trenčíne Gustáv Šimko, obchodník František Navrátil, účtovníci Ondrej Krecháč a Jozef Sukup, richtár Adam Kudla, ev. a. v. farár Ivan Kolesár, učiteľ kantor Anton Longauer a iní. Hoci naše obce neboli ešte zlúčené, občania spoločne zakladajú družstvá a rôzne občianske organizácie:

- **Potravné družstvo** (1919-1951) – predchodca Jednoty SD, celý čas tu predával obchodník František Navrátil s rodinou (pochádzal z moravských Bojkovic). Starú stodolu, ktorá sa nachádzala v priestoroch pred dnešným obecným úradom, prerobili na obchod a krčmu so sálou, kde sa konali všetky kultúrne akcie. Predávali potraviny a priemyselný tovar, nakupovalo sa na nákupné knižky, ktoré sa na konci roka zhodnocovali. Obchod bol otvorený denne od 5.00 do 22.00 hodiny bez prestávky, aj v nedeľu (s výnimkou od 10.00 do 12.00 hodiny, kedy rodina chodila do kostola). Po znárodnení preberá Potravné družstvo spoločnosť Jednota-spotrebné družstvo.
- **Družstevná pálenica** (1920-1951) – vedúci František Navrátil. V pálenici sa z ovocných kvasov vyrábala pálenka. Pálenica po znárodnení prešla do správy Slovlíku Trenčín.
- **Úverné družstvo** (1923-1948) – predchodca Slovenskej sporiteľne, spracovávalo vklady občanov a vypožičovalo peniaze. Pre jeho potrebu si občania v roku 1935 postavili samostatnú budovu, ktorá slúži dodnes. Po znárodnení prechádza Úverné družstvo do správy Slovenskej sporiteľne, ktorá tu ponechala pobočku do roku 1986. Hlavným účtovníkom bol Ondrej Krecháč a potom až do zániku Jozef Sukup.
- **Mliekarenské družstvo** s 54 členmi (1932) – denne spracovávalo cca 200 l mlieka od miestnych gazdov, vyrábali

maslo. Prvým predsedom bol Gustáv Šimko, podpredseda Ján Malík.

- **Vodné družstvo** – zameriavalo sa na melioračné práce, najmä odvodnenie pôdy drenážovaním–rúrkovaním. Predseda bol Ondrej Pavlík, po ňom Ján Malík.
- **Roľnícka beseda** (1923) – bola strešnou organizáciou piatich, hore spomenutých družstiev v obci.
- **Kino Slovan** (1931 do cca 1975) – prvé nezvukové kino v starej sále, od r. 1944 zvukové.
- **Dobrovoľný hasičský zbor** (1925 – funguje dodnes), združoval hasičov zo všetkých troch obcí. Dlhoročnými veliteľmi boli Ondrej Krecháč a Štefan Starosta. Hasičská strážnica s pozorovacou vežou bola umiestnená v budove Úverného družstva.
- **Slovenská ovocinárska spoločnosť** s 41 členmi (1931). Spoločnosť šírla pomologickú osvetu, propagovala výsadbu ovocných stromov, ich ošetrovanie, odborné sadenie a štepenie. Už v r. 1931 vysadili v chotári 1 000 stromov. Predsedom bol Gustáv Šimko, ktorý vo svojej veľkej záhrade vzorne pestoval ovocné stromy, kde aj vyšľachtil odrodu jablák Jablko – Šimkovo. Časť jeho záhrady, v opatere jeho rodiny, je zachovaná dodnes.
- **Matica slovenská** (1940) – zastrešovala kultúrne akcie, jej činnosť bola často prerušovaná rôznymi obmedzeniami činnosti.

2. SVETOVÁ VOJNA A SLOVENSKÝ ŠTÁT, SNP, ŽIVOT PO FEBRUÁRI 1948, DNEŠOK

Obdobie druhej svetovej vojny a vojnového Slovenského štátu prinieslo ďalšie utrpenie. Naši občania sa priamo zapojili do bojov o oslobodenie našej vlasti, niektorí pocítili i krutosť koncentračných táborov, našťastie, žiadne obete občanov sme nezaznamenali, hoci vďaka ev. farárovi Ivanovi Kolesárovi bolo v obci ilegálne protifašistické hnutie. Priamych bojov v SNP sa zúčastnilo 15 mužov v rôznych bojových zaradeniach, dvaja vstúpili v Sovietskom zväze do I. československého armádneho zboru Ludvíka Svobodu, doma ďalší pomáhali ukrytým partizánom v okolitých lesoch a na kopaniciach. Naše obce boli oslobodené 9. apríla 1945 sovietskou a rumunskou armádou.

Po ukončení vojny prichádzajú nové výzvy, obec sa postupne modernizovala, zakladané boli ďalšie spoločenské a kultúrne organizácie. V septembri roku 1940 prichádza do obce učiteľ-kantor evanjelickej školy Andrej Liška s manželkou, ktorí nadviazali na tradície a naplno sa venovali osvetovej činnosti. Potravné družstvo v spolupráci s obcou postavilo za 18 mesiacov nový kultúrny dom (1948-1949) a obchodné miestnosti (1950-1951), modernizovaná bola ľudová knižnica. Založené boli spolky Slovenský zväz záhradkárov, Živena – ženský spolok (1940), Slovenský zväz žien, Demokratická únia žien.

V novších dejinách obce Slovenský zväz drobnochovateľov (1974), Klub mladých chovateľov, Československý Červený kríž, organizovali sa poľovníci, rybári, dôchodcovia, vznikali rôzne športové kluby.

V roku 1950 je v Adamovciach založené prvé Jednotné roľnícke družstvo v okrese. Už v roku 1946 bola v obci zriadená štátna detská opatrovňa „Ovoda“, predchodkyňa materskej školy. Od roku 1945 boli školy poštátnené. V obci sa vzdelávali deti prvého stupňa len do roku 1960, týmto rokom základné školstvo v obci zaniklo a žiaci chodia do školy v susednej obci Zemianske Lieskové.

V akcii „Z“ bola postavaná nová budova materskej školy (1990), Dom smútku (1992), v r. 1995 bola obec plynofikovaná. Vybudovaný bol vodovod (1995-1996), miestne komunikácie s tvrdým podkladom.

Najnovšími verejnoprospešnými stavbami je centrum športových aktivít (2010), detské ihrisko (2015), parkovisko pri centre športových aktivít (2015), kanalizácia (2016)

1969 – Pod Tlstou horou – zľava kvočiaci: Ján Lenárd, Vladimír Hanáček, Pavol Horňák - veliteľ, Vladimír Mikuš, Ján Forgáč; zľava stojaci: Ján Holička, Jaroslav Hrabala, Štefan Starosta, Jozef Pastucha, Ján Surovský

a chodník popri ceste III. triedy (2015, 2019). Otvorenie stavebných pozemkov prinieslo výstavbu nových rodinných domov nielen pre potomkov starousadlíkov, ale aj pre nových občanov. Adamovské Kochanovce sú známe viacerými kultúrno-historickými pamiatkami, z nich je 14 pamiatkových objektov zapísaných v zozname národných kultúrnych pamiatok Slovenska.

Autor textu: Mgr. Elena Švikruhová
Apretor textu: Mgr. Ema Michalcová

100. VÝROČIE ZALOŽENIA DOBROVOL'NÉHO HASIČSKÉHO ZBORU

Dobrovoľný hasičský zbor v našej obci bol založený v apríli 1925 a v tomto roku sa dožil svojej storočnice. Hasiči ju oslávili tak, ako sa patrí, na sviatok sv. Floriána, ich patróna. O tom, že išlo o naozaj významnú udalosť, svedčila prítomnosť významných hostí: štátnej tajomníčky MV Lucie Kurilovskej, predsedu TSK Jaroslava Bašku, podpredsedu TSK Michala Barteka (oba zároveň poslanci NR SR), starostu obce Drietoma Jaroslava Mega (tiež poslanec NR SR), poslanca TSK Tomáša Vaňa, riaditeľa KR HaZZ v Trenčíne, plk. Miloslava Tužinského, npor. Lukáša Betáka z operačného odboru Prezídia Policajného zboru, prezidenta DPO SR, hlavného inšpektora Jozefa Smolinského a predsedu KO DPO Trenčín generálneho inšpektora Jána Siváka. Ďalšími hosťami boli starostovia obcí Ivanovce – Mária Hládeková, Melčice-Lieskové – Katarína Remencová, Chocholná-Velčice – Ľubomír Škriečka, ev. farár Ján Ochodnický, zástupcovia DHZ Ivanovce, Melčice-Lieskové, Chocholná-Velčice, Drietoma, Záblatie, Starý Hrozenkov, predsedníčka ZO JDS Elena Švikruhová, kronikárka Ema Michalcová a súčasní i bývalí členovia DHZ.

Slávnostný deň začali hasiči s obyvateľmi obce – pred hasičskou zbrojnicou ich víťali chutným gulášom a chladeným pivom a posielali ich do vestibulu KD, kde bola pripravená výstava fotografií, historických dokumentov, diplomov a získaných ocenení, aby si spoločne pripomenuli storočnú hasičskú históriu.

Na poludnie sa hasiči presunuli k cintorínu, odkiaľ začali slávnostný pochod obcou v sprievode dychovej hudby.

V čele sprievodu kráčal podpredseda DHZ, starší zbor-majster Roman Lukáč nesúci sošku sv. Floriána – patróna hasičov, vlajkonosičmi boli zástupcovia z DHZ Ivanovce,

Melčice-Lieskové, Chocholná-Velčice a Starý Hrozenkov. Do sprievodu sa k hasičom mohli pripojiť obyvatelia obce, čo niektorí využili a zúčastnili sa tejto reprezentatívnej prehliadky. Na konci išli hasičské autá – najskôr kochanovská Liazka a staručká T-805, traktor s prenosnou striekačkou PPS 12 a potom technika z ostatných hostovských zborov. Sprievod prešiel od adamovského cintorína a zamieril do katolíckeho kostola, kde katolícky farár Andrej Krúpa najskôr posvätil sochu sv. Floriána (dar hasičom od obce) a potom hasičské auto LIAZ.

Evanjelický farár sa prítomným prihovoral slovami:

„Ježiš povedal: „Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov.“ – Ján, 15,13.

Vážené sestry, bratia, milí hostia, členovia hasičského zboru.

Dnešný deň je sviatkom vďaky. Sto rokov existencie DHZ v našej obci nie je len číslo. Je to sto rokov ochoty pomôcť, množstvo výjazdov, obetavých skutkov, nezištnej služby. Sto rokov, počas ktorých sa ľudia nebáli vyjsť z bezpečia, aby zachraňovali iných – často cudzích.

Ježiš Kristus vo svojom evanjéliu hovorí silné slová: „Nikto nemá väčšiu lásku, ako keď položí život za svojich priateľov.“ Týmito slovami nevychvaľuje hrdinstvo kvôli sláve, ale lásku, ktorá sa nebojí obete. A práve táto láska je každodenným tichým základom hasičskej služby. Veď hasič ide tam, odkiaľ iní utekajú. Do ohňa, do vody, do nebezpečenstva.

Hasič – a zvlášť ten dobrovoľný – je človek, ktorý má cit pre blížneho. Nečaká na odmenu. Nezachraňuje, aby získal potlesk. Robí to, lebo mu záleží. Lebo pomoc je prirodzenou rečou jeho srdca. Aj preto je služba hasičov taká blízka evanjéliu. Ježiš nás učí milovať nielen slovami, ale skutkom. A keď sa dnes obzrieme za sto rokmi existencie zboru, vidíme stovky skutkov, ktoré boli prejavom tejto Kristovej lásky v praxi.

Dovoľte, aby som ako duchovný pastier v tejto obci povedal jedno: ďakujeme. Ďakujeme vám, ktorí ste boli pripravení pomáhať. Ktorí ste v tichosti a bez rečí zachraňovali, chránili, slúžili. A ďakujeme aj Bohu, že dal našej obci takýchto ľudí. Že ich viedol, chránil a dával im silu tam, kde išlo o minúty či o život.

Vážení prítomní, nech je toto výročie nielen oslavou minulosti, ale aj výzvou do budúcnosti, aby sa aj ďalšie generácie nebáli pomáhať. Aby sa nebáli byť svetlom v tmách, pomocou v núdzi a nádejou pre tých, ktorým horí strecha nad hlavou – alebo srdce. A nech sa na nás všetkých vzťahujú slová Písma: „Požehnaný je muž, ktorý dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin.“ – Jer. 17,7.“

Po slávnostnom posvätení sochy patróna a hasičskej techniky sa prítomní presunuli do sály KD, kde očakávali príchod ostatných významných hostí.

Slávnostnú schôdzu otvorila Lucia Moravanská privítaním prítomných a vzdaním holdu minútou ticha tým hasičom, ktorým nebolo dopriate dožiť sa tejto významnej historickej chvíle. Nasledovala štátna hymna, privítanie a predstavenie hostí, a príhovor Martiny Capákovskej opisujúci históriu zboru:

„Prvé písomné zmienky o založení Spoločného dobrovoľného hasičského zboru sú z r. 1925 – vytvorili ho najmä preto, aby mohli spoločne čeliť strašnému a nebezpečnému živlu – ohňu. Dobrovoľný hasičský zbor Kochanovce – Adamovce sa stal členom Okresnej hasičskej jednoty č. 6 Trenčín a IV. obvodu Melčice.

Veliteľom sa stal Ondrej Krecháč, zbor mal 26 členov. Podľa dochovaných záznamov trinásť z nich boli účastníci

I. sv. vojny: Ján Gašpárek, bratia Adam a Ondrej Krecháčovci, bratia Adam a Ondrej Kudlovci, Ludevít Kupka, Juraj Mikuš, Ján Múdry, bratia Karol a Štefan Solníkovci, Štefan Súľovský, Ondrej Zátka a Štefan Vanek.

V r. 1925-35 vlastnili konštrukčnú striekačku, viedla sa agenda hasičstva, zúčastňovali sa cvičení, organizovali zábavy.

V r. 1935 bola skolaudovaná budova Úverného družstva, kde na prízemí bola umiestnená strážnica a na poschodí hasičská pozorovacia veža.

Aktívna činnosť zboru bola počas vojnového obdobia utlmená, ale aj vtedy sa konali valné zhromaždenia, boli zaznamenávané správy o činnosti, počas žatvy hasiči držali strážnu službu, absolvovali brannú výchovu a odborný strojnícky kurz, vykonávali dozor „požiarnopolicajný“, dostávali podporu z hasičského fondu.

Z činnosti v období 50. – 60. rokoch sa dozvedáme, že hasiči sa okrem hasenia požiarov a protipožiarnej prevencie venovali požiarnym cvičeniam, veliteľ sa zúčastňoval porád v Trenčíne, viedli si svoju agendu, mali účet v úverovom družstve. Okrem toho raz ročne, spravidla na jeseň, usporiadali tanečnú zábavu, čím si zabezpečili príjem na svoju činnosť. Výdavky sa týkali nákupu uniforiem, cestovného, občerstvenia pri cvičeniach a platbe autorských poplatkov súvisiacich s tanečnými zábavami. Jedno družstvo sa zúčastnilo okresnej súťaže a získalo 3. miesto. Výnimočnosťou r. 1968 bola účasť členov na Slovenskom zjazde požiarnej ochrany.

V 70. rokoch je zaznamenaná účasť na cvičeniach, organizovanie zábav, kúpa auta T-805, účasť na školeniach, súťažiacich. V obci zabetónovali autobusovú zastávku. V r. 1973 boli organizátormi okrskovej hasičskej súťaže.

80. roky priniesli cvičenia a účasť na súťažiach – v okrskovej súťaži získali 2. miesto, obvyklé guláš partie s rodinami pod Tlstou horou. V r. 1985 pomáhali hasiči pri osádzaní rozhlasových stĺpov a v apríli čistili kultúrny dom tesne pred jeho slávnostným otvorením. V r. 1988 je zaznamenaná prvá zmienka o 2 členoch a hasenie kúrie v Zemianskom Lieskovom. V r. 1989 sa predsedom zboru stal Ján Hlavica, ktorý zastával túto funkciu 19 rokov.

Po páde komunistického režimu, v dôsledku nedostatku peňazí na podporu, zmene pracovnej doby, sa činnosť väčšiny hasičských zborov obmedzila na prežitie. V r. 1990 bola činnosť nášho zboru zameraná na prácu s mládežou – usporiadali súťaž Plameň, 2-krát sa zúčastnili obvodného kola športovo-branných hier pre mladších žiakov a dorast.

V r. 2003 po dostavaní budovy materskej školy prešla hasičská zbrojnica do skladových priestorov tejto budovy, a nastalo oživenie činnosti príchodom 16 mladých hasičov, ktorí v Hornom Srní získali 2. miesto, vo Veľkých Bierovciach 6. miesto, a v Žitnej Radiši za Uhrovcom 3. miesto.

Najväčší útlm činnosti bol v rokoch 2004-2008, oživenie nastalo v r. 2009 príchodom novej 17-člennej hasičskej generácie, ktorá sa pustila do prerábania zbrojnice, zúčastňovala sa súťaží, zapojila sa do Cezhraničnej akčnej siete obecných hasičských zborov pod Kykulou, usporadúvala Jánske ohne, pomáhala pri stavaní mája...

V r. 2011 prišli do zboru 2 členky, muži získali 1. miesto v I. ročníku súťaže hasičských družstiev v požiarnom útoku.

V r. 2015 ženské družstvo hneď na svojej prvej účasti v Melčiciach-Lieskovom získalo 1. miesto, muži 2. miesto.

V r. 2023 boli založené detské družstvá, usporiadali sme 1. hasičský ples a zakúpili auto LIAZ CAS 25.

V r. 2024 sme úspešne absolvovali previerky v Bobote, ženy získali 2. miesto, muži 3. miesto.

Počas 100-ročnej existencie zboru jeho členskú základňu tvorilo 187 členov a 17 detí. Zbor viedlo 12 veliteľov a 4 predsedovia. Najviac rokov svojho života venoval zboru Vladimír Mikuš st. – 58 a dnes je najdlhšie aktívnym členom Dušan

Staňák – 46 rokov. Najdlhšie úradujúcim veliteľom bol Ondrej Krecháč – zbor viedol 20 rokov.

Zbor sa celkovo zúčastnil na 62 súťažiach, z ktorých si 3x odniesol 1. miesto, 6x 2. miesto a 9x 3. miesto.

32x hasiči zasahovali pri požiaroch a 21x pri živelných pohromách.

100. výročie založenia je významným medzníkom v živote každej organizácie. Samotný fakt, že DHZ nielen existuje, ale sa aj výrazne zapája do života obce dokazuje, že obetavosť a pomoc blíznym je súčasťou jeho bytia. Nasadzovanie života a zdravia v záujme druhých svedčia o živote podľa „vyššieho princípu“, o živote, ktorý je príkladom pre svoje okolie. Je potešiteľné, že hasiči majú stále svojich nasledovníkov a to i v čase, kedy ostatné záujmové organizácie, ako chovatelia, záhradkári, včelári, modelári a pod. v dnešnej digitálnej dobe pomaly, ale isto zanikajú.“

Martinu Capákovú vystriedala Patrícia Hurtoňová s modlitbou hasiča a po nej sa prítomným prihovril hostiteľ – starosta obce Juraj Pavlík. Nasledovali ostatní hostia, ktorí vo svojich príhovoroch vyzdvihli prácu členov DHZ, vyslovili poďakovanie za čas a úsilie všetkým členom, ktorí budujú dobré meno dobrovoľných hasičov. Pre našich hasičov bol najzaujímavejší príhovor štátnej tajomníčky MV Lucie Kuriľovskej, pretože verejne prisľúbila dodanie štvorkolky potrebnej pre prácu v teréne.

Po skončení príhovorov nasledovalo slávnostné uvedenie do života monografie venovanej stému výročiu založenia DHZ. Monografiu zostavila obecná kronikárka Ema Michalcová, autorský kolektív tvorili veliteľ DHZ Juraj Švikruha, ktorý monografiu doplnil najmä fotografiami a popisom z činnosti zboru a Elena Švikruhová, ktorá okrem iného vypracovala evidenciu členov a vedenia DHZ a spracovala archívne fotografie. Monografia má 205 strán a podrobne mapuje činnosť zboru od jeho založenia až po súčasnosť. Okrem množstva fotografií zo života zboru obsahuje fotografie autentických archívnych materiálov.

Knihu uviedli do života prezident DPO Jozef Smolinský a najstarší člen DHZ Dušan Staňák, ktorí ju na uvítanie pokrstili „po hasičsky“ poriadnou dávkou vody z ručnej striekačky.

Zostavovateľka monografie Ema Michalcová poďakovala všetkým občanom, ktorí prispeli k vzniku monografie zapožičaním alebo darovaním svojich archívnych materiálov a vyjadrila presvedčenie, že tak ako je autorský kolektív hrdý na svoje dielo, rovnako je obec Adamovské Kochanovce hrdá na svojich hasičov.

V rámci slávnostného ceremoniálu nasledovalo oceňovanie DHZ a jeho členov. Zboru bola udelená medaila „Za príkladnú prácu“ a odovzdaný vecný dar – Pamätná tabuľa. Územná organizácia DPO v Trenčíne udelila medailu *Za príkladnú prácu* 15 členom a členkám DHZ, a medailu sv. Floriána Dušanovi Staňákovi, Jurajovi Stachovi, Mariánovi Benkovi, Pavlovi Holičkovi a Vladimírovi Mikušovi. Stuzky *Za vernosť – 10 rokov* boli udelené Miroslave Michalcovej, Ľubici a Martine Capákovým, stuzka *Za vernosť – 40 rokov* Mariánovi Benkovi a medaila *Za spoluprácu* starostovi obce Jurajovi Pavlíkovi.

DHZ udelil Pamätné listy všetkým terajším aj bývalým členom DHZ, Ďakovné listy štátnej tajomníčke MV Lucii Kuriľovskej, pozvaným predstaviteľom z vedenia DPO, pozvaným starostom obcí, zástupcom prítomných DHZ, predsedníčke JDS, kronikárke majiteľovi sponzorskej firmy ROYALTRANS a plakety obci Adamovské Kochanovce, okolitým obciam a DHZ.

Predsedníčka ivanovského DHZ darovala oslávencom v mene ivanovských hasičov Pamätnú stuhu k zástave s nápisom: „K 100. výročiu založenia DHZ Adamovské Kochanovce venuje obec a DHZ Ivanovce.“

Po skončení oficiálnej časti slávnostnej schôdze nasledovala všeobecná diskusia s výborným občerstvením doplnená videoprojekciou zo života DHZ.

MATERSKÁ ŠKOLA LIENKOVO

ČO NOVÉHO V LIENKOVE?

Milí priatelia Lienkova, spoluobčania obce Adamovské Kochanovce, práve uplynulo 15 rokov, čo sa vám prihovára na stránkach našich obecných novín Zvesti a píšem o živote v Lienkove. Za tento krátky/dlhý čas sme spolu s deťmi, ich rodičmi a priateľmi Lienkova zažili veľa. Veľmi veľa dobrých i menej dobrých situácií a zrealizovali množstvo zaujímavých akcií. Nebolo to inak ani v tomto roku.

Vo februári sa nám podarilo pre deti zrealizovať kurz ľadového korčuľovania v spolupráci s občianskym združením Svet očami detí, a neskôr sme sa vyšantili na karnevale, kde sa s pomocou rodičov deti premenili na množstvo rozprávkových postavičiek.

Mesiac marec sa niesol v duchu rozprávok. Deti si pozreli interaktívne divadelné predstavenie o vzniku divadla a svoje recitačné talenty mohli predviesť na súťaži v recitácii pod názvom Básničkovo.

Nezabudli sme ani na našu matku ZEM, o ktorú sa každý rok svedomito staráme zbieraním odpadkov v obci v kamennej ceste.

Staráme sa o včielky samotárky, ktoré sú naše kamarátky už druhý rok. Čistíme im domčeky a pripravujeme ich na liahnutie sa nových včielok.

Deti si v mobilnom planetáriu pozreli filmy, ako žijú stromy a život živočíchov v mori.

Zapojením sa školskej jedálne do projektu Školské ovocie sme získali vyvýšené záhony, zeleninové priesady, ovocné stromčeky, kríky egrešov, muchovníka a čučoriedok, prostredníctvom ktorých sa nám podarilo rozšíriť našu zeleninovú a ovocnú záhradku.

Navštívili sme s predškolákmi Základnú školu s materskou školou Jána Smreka Melčice-Lieskové, kde sme boli pozrieť našich kamarátov v prvom ročníku.

Spoločne s obcou sme postavili máj dievčatám z Lienkova a obyvateľom obce. Na stavaní mája sme sa predviedli ako folklórny súbor Zvončeky. Zatancovali sme pásmo Staviame my máje, v ktorom sme oživil tradičné piesne.

Ešte sa nám nestihli zastaviť nôžky z tancovania pri stavaní mája a už sme pre mamičky nacvičili retro tanec k oslavám Dňa matiek.

V technickej dielni sme pre ne vlastnoručne vyrobili darček zarámovaný obrázok, drevené srdiečko na dlani. Srdiečko sme vyrezali z balzy a vybrúsili úplne sami a aj maličké deti.

Oslavy Dňa detí boli neobyčajné. Strávili sme ich s rytierom Gastonom, jeho dvornou dámou Helen a panošom Richardom. Tentokrát sme sa na rytiera svedomito pripravili. Čakal nás totiž rytiersky turnaj. Spoločne s pani učiteľkami sme sa naučili, čo je to hrdosť vlastného rodu, prečo mal každý rod vlastný erb a čo symbolizoval. Pochopili sme silu rytierov okrúhleho stola a vyskúšali sme si, aké náročné je zúčastniť sa rytierskeho turnaja.

Pohyb nás sprevádzal i na kurze In-line korčuľovania v Hoss Sport Centre v Trenčíne. Na korčuľovaní sme boli už druhýkrát, tak nám to išlo super. Niektorí z nás sa však i potrápili, kým sa im podarilo korčule skrotiť a začali ich poslúchať. Nič to však neovplyvnilo naše úžasné zážitky, ktoré sme si priniesli z celotýždenného kurzu domov.

Svoju zručnosť preukazujú deti aj v Technickej škole.

Posledný mesiac jún sa nesie vždy v duhu lúčenia sa s predškolákmi. V tomto školskom roku sme si s pani učiteľkami vymysleli tému retro – Pomáda. Spoznali sme nové hudobné štýly, čo je letné automobilové kino a spoločne sme sa vyšantili v bazénoch. O super pohostenie v retro štýle sa nám postarali rodičia, babičky, teta školníčka Ivanka a tety kuchárky, za čo im patrí veľká vďaka.

Na záver cítim potrebu vám všetkým poďakovať. Kolegyniam z materskej školy, priateľom, známym, všetkým rodičom detí, ktorí za túto dlhú dobu navštevovali materskú školu, ďakujem pánovi starostovi Jurajovi Pavlíkovi i zamestnancom obecného úradu, poslancom a dobrovoľnému hasičskému zboru, Jednote dôchodcov Adamovské Kochanovce za pomoc a spoluprácu i vám všetkým obyvateľom obce Adamovské Kochanovce. Želám vám krásne leto, veľa zdravia, pokoja, porozumenia a lásky. Teším sa na ďalšie spoločné stretnutia na akciách nabudúce.

Bc. Janka Horňáková

Z KULTÚRNEHO ŽIVOTA OBCE

MEDZINÁRODNÝ DEŇ ŽIEN

Tradičnú návštevu majstra kuchára s ochutnávkou jedál sme tento rok vymenili za potravu duchovnú a v sále kultúrneho domu sme privítali ochotnícky divadelný súbor **Giovanni z Dolnej Súče**, ktorí sa nám predstavili v komédii *Kto nehľadá, nájde*.

V sále sa síce zišlo menej žien ako pri príležitosti MDŽ po iné roky, ale prišli aj muži a veru, kto prišiel, neofutoval. Vtipné dialógy a vskutku prekvapivý koniec vyvolali salvu smiechu a pre hercov vyslúžili veľký záverečný potlesk.

Dej hry sa motal okolo dedičstva po Alžbete Bertovej a okolo vzácnnej známky Modrý Merkúr.

ZÁJAZD DO DIVADLA

Tento rok sme pre zmenu vycestovali za kultúrou do Nitry. V divadle Andreja Bagara sa 23. marca hral úspešný muzikál *Mníšky*. Boli sme svedkami mnohých humorných situácií, umenia spojeného v tanečných rytmoch a zvučných melódiách.

140. VÝROČIE NARODENIA VLADIMÍRA ROYA

... básnika, prekladateľa a kňaza sme si pripomenuli 17. apríla popoludní stretnutím pri evanjelickej fare.

Starosta obce pripomenul prítomným jeho život a dielo, z ktorého kronikárka predniesla básne *Dediny a Jarné variácie*. Evanjelický farár pripomenul jeho kňazské poslanie prepletené básnickou a náročnou prekladateľskou tvorbou.

Roy ovládal šesť svetových jazykov a bol jeden z mála básnikov, ktorí dokázali z angličtiny do slovenčiny preložiť Shakespearove divadelné hry a, naopak, Hviezdoslavove básne do angličtiny. Každý recitátor iste veľmi dobre vie, aké ťažké je Hviezdoslava recitovať, nieto ho ešte preveršovať do cudzieho jazyka.

Napriek tomu zostalo jeho dielo v tieni diela ostatných modernistov, ako sú Krasko, Rázus, Hviezdoslav, Smrek (pre ktorého bol veľkým vzorom).

Jeho tvorba bola významne ovplyvnená svetovými básnikmi, ako Gordon Byron, E. A. Poe, a preto z jeho veršov cítiť bolesť, hrôzu zo samoty, beznádej...

Významné osobnosti z kruhu najbližšej rodiny – starý otec národný buditeľ Jozef Miloslav Hurban, ujo, spisovateľ Svetozár Hurban Vajanský, švagriná Želmíra Duchajová-Švehlová – prvá slovenská akademická maliarka – tí všetci významne ovplyvňovali jeho tvorbu. Roy vyrastal v silne pronárodnom vzdelaneckom kruhu, precestoval mnohé krajiny (Francúzsko, Nemecko, Holandsko, Taliansko, Škandinávia), študoval v anglickom Edinburgu, preto jeho najväčšou bolesťou bolo podľa literárneho kritika Karola Rosenbauma „že nevedel odpomôcť biede rovnako trpiacich“.

Zomrel pomerne mladý, iba 50-ročný v Novom Smokovci a, žiaľ, neprávom sa zaradil medzi takmer zabudnutých básnikov. Tragédiu jeho života vystihuje nekrológ Laca Novomeského, ktorý bol uverejnený na internetovej stránke Matice slovenskej:

„Uctievanie básnikov a „duchovných vodcov“ u nás bolo vždy skarikované; vždy to bol nechutný paškvil, čo slovenská

malomestská honorácia a okresní notábli nazývali poctou, prejavenu „pamiatke veľkého syna“ alebo „otca národa“, no v Royovom prípade horlivosť presahuje medzi všetkých terajších paškvilov a karikatúr. ... Nie žeby si nezaslúžil, aby pred jeho pamiatkou dnešná národná reprezentácia nesňala klobúk, ale ide práve o to, že sa na to hotuje tá dnešná honorácia... Tá istá, ktorá bola – nie svedkom, ale – príčinou Royových krušných dní v posledných časoch jeho života. Ktorá nie že si živého Roya nevedela vážiť, ale znevažovala ho! ... Roy je „šťastnejší“, nemusí čakať na uznanie novej generácie; ide mu stavať pomník tá istá, ktorá ním pohrdala. Ba vyzerá to tak, akoby „národ“ dychtivo čakal na smrť svojho „veľkého pevcu“, aby ho mohol oceniť, osláviť, vzdať mu hold a uctiť si ho, ako sa patrí. ... Pred pol druhá rokom vyšiel výber z Royových básní a po všetkých doterajších príležitostiach sa odpredalo pár desiatok exemplárov. „Národ“ nie je zvedavý na dielo oslávenca. „Národ“ chce len jeho pomník, buď sochu alebo pamätnú tabuľu. Zdá sa, že literatúra, umenie, veda i filozofia je u nás dobrá len na to, aby dodávala dôvody a príležitosti na stavanie sôch...“

STAVANIE MÁJA

Máj, máj, zelený,
pod oblôčkom sadený.
Dievčatá sa tešia,
chlapci zas sa trápia.
Máj, máj, veselý,
nech sa každý veselí.
Nech nám radosť prinesie,
celý mesiac májový.

(zdroj: web)

S pomocou Dobrovoľného hasičského zboru Adamovské Kochanovce sme v stredu 30. apríla symbolicky postavili máj v areáli MŠ Lienkovo.

Pri tejto príležitosti mali malí folkloristi z materskej školy pripravené krátke vystúpenie a zábava pokračovala do neskorých večerných hodín pri dobrom občerstvení a v sprievode u nás už známej Hrabovskej kapely.

80. VÝROČIE OSLOBODENIA OBCE

sme si pripomenuli 1. mája. Adamovce a Kochanovce boli od nacistických vojsk oslobodené 9. apríla 1945, ale boj o oslobodenie Chocholnej-Velčíc trval dlhšie a preniesol sa späť do našich obcí. Chvíle oslobodenia podrobne opisuje dochovaný kronikársky záznam takto:

Posledné dni pred frontom boli veľmi dlhé a smutné. Električkový prúd, doprava a pošta boli prerušené. Nastalo ticho pred búrkou. Nevedeli sme, čo sa robí vo svete. Nepočúvali sme rádio, nečítali noviny, nič sme nerobili, len tie najnutnejšie veci. Neistota, čo urobia Nemci, keď budú ustupovať, trápiť všetkých občanov. Konečne sme sa i toho dožili, čo urobili Nemci. Povyhadzovali všetky mosty, tunele, zničili koľajnice, zariadenie na stanici, na pošte, podmiňovali

dôležité továrne a objekty. 8. apríla v popoludňajších hodinách počúvali sme veľkú strelbu nad Trenčínom... to Rusi dobýjali Trenčín.

A takto svitol náš pamätný a historický deň, pondelok 9. apríl 1945, deň oslobodenia našej obce od nemeckých vojakov.

V tento deň ráno asi o 7. hodine prišlo ešte pár ozbrojených Nemcov a obsadili obec. Predtým totiž asi 2 dni odišli odtiaľto posledné nemecké jednotky. Asi okolo 8.-9. hodiny počuli sme ostrú strelbu pri melčickej stanici. To Rusi prekypovali Nemcov. Preplavili sa cez Váh pri Bodovke a smerovali ku Melčiciam. Nemci tu kládli odpor, no hrdinskú Červenú armádu nemohlo už nič na svete zastaviť. Ruská armáda oslobodila Melčice, Zemianske Lieskové a toho istého dňa o pol tretej prišli prví ruskí vojaci do Kochanoviec. To bolo radosti a nadšenia. Všetci sme si vydýchli. Našich osloboditeľov sme privítali opravdu s láskou a vďakou. A veru sme ich aj pohostili s tým, čo nám ešte ostalo. Radosť bola nesmierna. Nemci opustili našu obec bez väčšieho boja a tak naše oslobodenie prišlo pomerne hladko. No za to druhé

obce museli vytrpieť aj za nás.

Hneď v noci sa Nemci postavili na tuhší odpor v susednej Chocholnej. Občania z Chocholnej zažili hrozné časy. Museli zanechať všetkého a zachraňovať si holé životy. A boj pokračoval. Ruské jednotky vymenili rumunské. V Šimke záhrade, v Gajdoštine Petre, pod Šikudovci umiestnené boli kanóny. Mohlo ich byť všetkých tu na blízku 50-80. A to bola hudba, keď všetky spustili paľbu. Obloky rinčali, dvere sa triasli. A najhorší obraz, keď prinášali ranených a mŕtvych. Tých, ktorí položili za našu slobodu na našej pôde, 12 sú pochovaní v záhrade pri ev. kostole a 14 v záhrade pri rímskej kostole.

Česť ich pamiatke!

Pre úplnosť treba dodať, že pozostatky padlých vojakov boli po skončení vojny exhumované a odvezené.

Naša obec sa v súvislosti s 2. svetovou vojnou môže pochváliť zriedkavou výnimočnosťou – nebola tu zaznamenaná žiadna vojnová obeť! Či narukovaní vojaci, či civilisti odvezení do koncentračných táborov – všetci sa po jej skončení vrátili domov.

DEŇ MATIEK

oslavujeme v druhú májovú nedeľu a tá mala v tomto roku dátum 11. máj. Obecný úrad, poslanci obecného zastupiteľstva a učiteľky z MŠ pripravili roztancovaný program venovaný mamám, babkám, prababkám, ktoré pri vstupe do sály privítal starosta obce a poslanci OcZ s tradičným karafiátom – symbolom lásky, túžby, vďačnosti a odvahy.

Sprievodcami programom bola osvedčená dvojica minuloročných moderátorov – Natália Rovná a Filip Zajíček. Avšak skôr ako sa dostali k slovu, predstavil sa na javisku kultúrneho domu Andrej Kuchta so svojou heligónkou. Andrej zahral a zaspieval niekoľko ľudových piesní a potom prenechal pódium Natálke a Filipovi, aby pozdravili všetky mamy na svete a vyslovili im svoje veršované poďakovanie.

Starosta obce vo svojom príhovore označil mamy za najdôležitejšie ženy v našich životoch a poďakoval za usmievané rána, prebdené noci, utreté slzičky, pofúkané boľáčky... Zdôraznil, že mamy by sme si mali vážiť každý deň, nielen na Deň matiek.

K starostovým slovám pridala moderátorská dvojica spev a recitáciu, a potom Natálku Rovnú vystriedala Natálka Homolová so svojím tanečným partnerom Mathiasom Konečným. Odetí v čiernych kostýmoch predstavili hip-hopový tanec v rýchлом tempe, pri ktorom sa síce riadne zadýchali, ale zároveň si vyslúžili veľký potlesk.

Po hip-hopových tanečníkoch sa na javisko vyrojili tanečníci z materskej školy, aby predviedli, čo sa naučili. Napriek snahám učiteliek ukazovať kroky, detičky si milo tancovali viac-menej po svojom, čo vyvolávalo úsmevy v hľadisku – veď oveľa dôležitejšie bolo pohľadať očami mamu či babku v hľadisku a zakývať im! Napokon však všetko zvládli a na rozlúčku poslali do hľadiska zborové „ľúbime vás“.

Keď starosta poďakoval deťom a učiteľkám, moderátorskej dvojici a ostatným účinkujúcim, všetci sme sa domnievali, že milá slávnosť končí. Mýlili sme sa. Spozna opony sa ozval hlas Katky Kuchtovej, ktorá nám zvestovala, že:

Na Ždánovej prostred lesa vzrástla tráva do vysoka.

Skosiť by ju bolo treba zavčas rána, doobeda.

Kosili ju naši chlapi, kosili, až sa oni pri tej kosbe zrobili.

Nemal kto tú trávu zožať,

museli tam švárne kochanovské dievky poslať...

A tak nám kochanovské švárne dievky v sprievode ľudovej piesne *Žalo dievča, žalo trávu neďaleko Temešváru* ukazovali, ako treba trávu kosiť a hrabať, aby z nej bolo voňavé seno na zimu. Od začiatku bola divákom podozrivá bola ich nešikovnosť, keď sem-tam miesto trávy susede zdvihli sukňu, alebo pokosili palce na nohách. Naozajstné salvy smiechu však vyvolali vtedy, keď sa otočili tvárou do hľadiska, lebo zo švárnych dievok sa vyklubali „švárni“ ko-

chanovskí mládenci odetí v ženských krojoch a vymaľovaní ako veľkonočné vajíčka. A keď sa pri slovách ešte ťa len kolenbali, už ťa za mňa sľubovali usadila tá „najstatnejšia“ trávica na trakovú plachtu a ostatné ju kolísali, to už sme sa v hľadisku za bruchá chytali a speváčky Katka Kuchtová a Lenka Zaťková mali problém držať nôtu a Andrej Kuchta heligónku.

„Kochanovské švárne tanečnice Janka Vidová, Pavlínka Baďurová, Martinka Zaťková, Rudolfína Kuchtová, Jiřina a Michaela Švikruhové“ svojím vystúpením urobili vydarenú bodku za tohtoročným Dňom matiek.

TURISTICKÝ POCHOD NA ŽDÁNOVÚ

Ten krásny jarný čas, ten svieži vzduch, tie bojzlivé lúče slnka, tá vôňa praskajúceho ohňa. Toto je naša Ždánovská turistika ☺.

SÚŤAŽ VO VARENÍ GULÁŠA A DEŇ DETÍ

obecný úrad v spolupráci s DHZ pripravil v záhrade DSS na sobotu 31.mája podľa osvedčeného scenára – dopoludnia sa v záhrade rozložili všetky súťažné tímy, porozkladali si svoje stany, stoly, kotlíky a popoludní, keď už bolo varenie gulášov v plnom prúde, začali prichádzať deti, aby si na jednotlivých stanoviskách preskúšali svoje zručnosti, povozili sa na koníkoch, zmenili sa na nepoznanie vďaka maľovaniu na tvár alebo sa vyjašili v skákacích hradoch. Najväčšou atrakciou tohtoročného Dňa detí boli ukážky výcviku psov s ich majiteľkami. Psíky predviedli, ako vedia chodiť dozadu, prechádzať cez nohy ako cez prekážkovú dráhu, chytiť maškrtu v letku, vyskočiť do náručia... Najobdivovanejším bol veľký salašnícky pes, ktorý sa trpezlivo a stále dookola nechával hladkať či fotiť.

Kým sa na jednej strane deti venovali všakovakým zábavkám, na druhej strane súťaž vrcholila odobraním vzoriek súťažných gulášov, zasadnutím poroty a vyhlásením víťazov spomedzi 10 účinkujúcich. Verdikt poroty určil za víťaza tím **Zuzimixu**, druhé miesto prisúdil **Rotovátor** tímu – Adamovským susedom a tretie miesto si vyslúžili **Turňanskí žraloci**.

ROZLÚČKA S PREDŠKOLÁKMI

bola v prísali kultúrneho domu v piatok, 20. júna. Pozvanie nášho starostu prijali riaditeľ ZŠ s MŠ Jána Smreka Melčice-Lieskové Mgr. Róbert Košťál, zástupkyňa riaditeľa Mgr. Daša Fabianová, rodičia a prarodičia budúcich školákov.

Deti na ich poslednom škôlkarskom verejnom vystúpení sprevádzali riaditeľka MŠ Bc. Janka Horňáková a učiteľka Mgr. Diana Husárová.

Rozlúčku moderovala Jana Vidová, ktorá privítala všetkých prítomných a starostovi obce predstavila 12 budúcich školákov. Po predstavení a prvom podaní rúk so starostom deti privítali slečny školáčky Zuzka Fabianová a Kamilka Sýkorová, a zarecitovali im básne o *Bodkovanej blúze* a *Ide Anča do školy*.

Škôlkari sa nedali zahanbiť, najskôr zaspievali Rozlúčkovú pieseň, ktorú im zložili panie učiteľky, zarecitovali rôzne básničky a predstavili sa takto veršovane:

Miroslava:

Zďaleka som prišla k vám, slávu v mojom mene mám.
Miro a Slava, volám sa ja Miroslava.

Oliver:

Tancujem ja veľmi rád, s každým som ja kamarát.
Škôlku ľúbim, tomu ver! Ja sa volám Oliver.

Jakub:

Obľúbené meno mám, ani v škôlke nie som sám.
Rád si skladám, rád sa hrám a Jakub sa ja volám.

Po pripravenom programe sa škôlkari boli podpísať do Pamätnej knihy obce a vyzdvihli si Pamätný list a darčeky od obecného úradu a pastelku od Janky Vidovej.

Nina:

Rada kreslím a aj čítam, dve EN v mojom mene skrývam.
N a I, a N a A, Nina sa ja volám.

Dita:

Zahraničné meno mám, bojovníčku ukrývam.
Najprv DI a potom TA, ja sa volám DITA.

Lucas:

Moje meno, to je zvláštne, v strede písmenko C mám.
Rád si kreslím a aj čítam. Lucas, tak sa ja volám.

Nela:

Náramky z gumičiek, to ja veru viem, ak pekne poprosíš, aj tebe upletiem.

Iba štyri písmenká v mene mám, pretože sa Nela ja volám.

Adam:

Poznáte ma všetci, hádam. Z kociek KAPLY rád si skladám.
A-D-A-M, ja som predsa Adam!

Juraj:

V mojom mene skrývam RAJ, na futbale kričím: Prihraj!
Najskôr JU a potom RAJ. Ja sa volám Juraj.

Samuel:

V mojom mene skrývam EL, nevolám sa Daniel
Z kociek všetko poskladám, Samuel sa ja volám.

Karin:

Fantáziu veľkú mám, ARY v sebe urývam. K-ARI –a N, ja sa volám Karin.

Marek:

Futbal to je zábava, aj Hamšík sa volá ako ja. M-A-R a EK,
volajú ma Marek.

Po predstavení sa zaspievali jednu pesničku (taktiež z tvorivej dielne učiteliek MŠ) pre pána riaditeľa a pani zástupkyňu z veľkej školy:

Na nás všetkých škola čaká a v nej nás nič nenaľaká.

Rátať, kresliť, cvičiť vieme a ostatné dobehneme...

V novej škole, sľubujeme, hanbu robiť nebudeme.

Budeme my vzorní žiaci a nie dáki darebáci.

A so škôlkou sa rozlúčili slovami:

Hej, hej, hej, Lienkovo, dávame ti navždy zbohom...

DOBROVOLNÝ HASIČSKÝ ZBOR ADAMOVSKÉ KOCHANOVCE

Rok 2025 DHZ Adamovské Kochanovce odštartoval **výročnou schôdzou**, kde sa zhodnotil predchádzajúci rok, stanovili sa ciele na nový rok a ocenili sa zaslúžilí členovia diplomami za príkladnú prácu.

V januári prebiehali intenzívne prípravy na **tretí hasičský ples**, ktorý sa konal začiatkom februára. Ples bol hodnotený ako úspešný, s dobrou účasťou a príjemnou atmosférou.

Vo februári sa naši mladí hasiči zúčastnili **detskej súťaže „X-boy“**, ktorá sa konala v Melčiciach-Lieskovom, kde dievčatá obsadili 6. miesto a zmiešané družstvo 8. miesto.

Marec a apríl boli v znamení intenzívnych príprav na **oslavy 100. výročia založenia DHZ** v Adamovských Kochanovciach.

V apríli zbor absolvoval **taktické cvičenie v Nemšovej**. Cieľom cvičenia bolo preveriť novú zvolávaciu aplikáciu „Fireport“ a koordináciu väčšieho množstva techniky na jednom požiarisku. Jednotka DHZ Adamovské Kochanovce bola nasadená pri zdroji vody, kde vozidlo Liaz K25 tlačilo vodu do ostatných strojov, pričom sa voda čerpala z rieky Vlárky pomocou čerpadel PS 12 a HERONOM. Cvičenie prebehlo veľmi úspešne a prinieslo nové skúsenosti.

Posledný aprílový deň sa **tradične stal máj**, kde DHZ zabezpečilo plynulosť cestnej premávky a občerstvenie pre zúčastnených občanov, ktorí prišli podporiť túto tradíciu.

Prvého mája sa členovia zboru zúčastnili **slávnostného kladenia vencov pri príležitosti 80. výročia oslobodenia obce** Adamovské Kochanovce od fašistov.

Tretieho mája sa konali v obci **oslavy 100. výročia založenia DHZ Adamovské Kochanovce**.

Desiateho mája sa konal **turistický pochod na Ždánovú**, kde členovia zboru zabezpečovali technický aj zdravotný dozor.

Koncom mája sa naši mladí hasiči zúčastnili **územnej súťaže „Plameň“** v Klúčovom s umiestnením na výbornom 4. mieste.

DHZ sa podieľalo na akcii, ktorá sa konala na ihrisku v Melčiciach-Lieskovom, kde sa **stretli všetky dobrovoľné zbory z mikroregiónu a predviedli deťom športové hasičstvo aj reálnu prácu dobrovoľných hasičov**. Túto akciu organizovala Základná škola Jána Smreka Melčice-Lieskové.

Ďalej náš zbor **zabezpečil občerstvenie a technické vybavenie v areáli SDD obce**, kde sa konal Medzinárodný deň detí a súťaž vo varení gulášov.

Počas tejto akcie bol spozorovaný dym šíriaci sa popri plote areálu a členovia DHZ okamžite vyrazili s vozidlom k požiaru, ktorý bol uhasený jedným C prúdom.

Začiatkom júna **DHZ asistoval na motokárskej akcii „Enduro Race 2025“**, ktorá sa konala v Motoparku v Trenčíne.

Pravidelne prebiehali tréningy detí aj dospelých na nadchádzajúce súťaže.

V júni sa zbor zúčastnil dvoch akcií. **Previerka dospelých** sa konala v Trenčianskom Jastrabí, kde ženské družstvo obsadilo krásne 2. miesto, zatiaľ čo mužské družstvo bolo diskvalifikované pre technickú chybu.

Najmenší členovia zboru absolvovali **„Nočnú súťaž o pohár starostky obce v Ivanovciach“**, jeden tím obsadil 5. miesto a druhý tím 7. miesto.

Tešíme sa na ďalšie úspechy a aktivity DHZ Adamovské Kochanovce v druhej polovici roka!

mladší technik Roman Lukáč

Spoločenská rubrika od 1.1.–30.6.2025

JUBILANTI

70-roční

Daniela Kusendová

Marta Šebánová

Ján Križan

PaedDr. Alena Tomášiková

Viera Malíková

75-roční

Anna Pappová

Alojz Navrátil

Jarmila Mikušová

Ing. Rudolf Kadlečík

Štefan Pavlík

80-roční

Ing. Emília Kontrová

Emília Machaiová

Ľudmila Breznická

Eva Krecháčová

OPUSTILI NÁS

Ján Henry Drha

vo veku 15 rokov

Valéria Moravčíková

vo veku 90 rokov

Emília Hrnčiarová

vo veku 85 rokov

Ján Bahno

vo veku 78 rokov

Česť ich pamiatke!

NARODILI SA

Leonard Zongor

Júlia Jankovičová

Hana Pavlíková

Počet obyvateľov obce prihlásených na trvalý pobyt k 30. 6. 2025:

885 obyvateľov • žien 445

• mužov 440

Prihlásení: 7 občania

Odhlásení: 6 občania

DHZ a OBEC
Adamovské Kochanovce
Vás srdečne pozývajú
30. augusta 2025
na UKONČENIE LETÁ S HASIČMI
pri príležitosti stého výročia založenia
DHZ Adamovské Kochanovce
v areáli bývalého poľnohospodárskeho družstva

PROGRAM:
12:00 hod - Začiatok súťaže O PUTOVNÝ
POHÁR ZDRUŽENIA Cezhraničná sieť
obecných hasičských zborov pod Kykulou
15:00 hod - vyhodnotenie súťaže
15:30 hod - program pri príležitosti
100 Výročia založenia DHZ Adamovské
Kochanovce, Polícia SR, Ozbrojená sila SR,
tanečný klub BAMBULA, Hasiči HLUK,
HoZZ Trenčín, KOSTKA svet kolobežiek,
skákacie hrady
18:30 hod - DJ EL PADRE

Sponzori: **OBČERSTVENIE ZABEZPEČENÉ**
Realizované s finančnou podporou Trenčianskeho samosprávneho kraja

TRENČIANSKY SAMOSPRÁVNÝ K • R • A • J
ROYALTRANS

Zvesti Adamovských Kochanoviec, vychádza 2-krát ročne. Ročník 28, číslo 1/2025. Vydáva: Obecný úrad Adamovské Kochanovce. IČO 00311405. Redakčná rada: Juraj Pavlík, Katarína Šikudová, Ing. Ivana Zajíčková.
Evidenčné číslo MK SR: EV 764/08. ISSN: 1339-3510. Vydané: júl 2025. Použité fotografie: Archív OcÚ a MŠ Adamovské Kochanovce.
Grafická úprava: Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne. Tlač: Leoprint, s. r. o., Trenčín. Náklad: 300 ks.
Adresa redakcie: Obecný úrad, 913 05 Adamovské Kochanovce. Tel.: 032/64 903 25, www.adamovskekochanovce.sk,
e-mail: obec@adamovskekochanovce.sk.